

Elke Mening Telt – Telt Elke Mening?

Dat er een prijs wordt toegekend aan degene die het beste essay schrijft/maakt over dit onderwerp vind ik wel amusant. Want:

1. Er wordt gevraagd in het essay een mening te geven over de waarde van een mening.
2. Voor dit essay wordt binnenkort iemand beloond.

Er is dus in ieder geval één mening veel waard: de mening van degene die deze wedstrijd wint. Veel in de zin van een paar duizend euro, de waarde daarvan is natuurlijk relatief. Ach, wat is dat nou in Nederland? Toevallig ben ik niet rijk en kan ik dat geld best gebruiken. Ik zou bijvoorbeeld weer eens op vakantie kunnen gaan. Maar dat is niet echt belangrijk. Ik heb het ook goed zonder vakantie, ik ben onafhankelijk, rijk in ervaringen en mogelijkheden. Ik doe wat ik leuk vind, ik houd van het leven en ik ben gezond. Wat als dit geld aan een goed doel besteed zou worden, wat als er mensen echt beter van zouden worden? Zou er een mensenleven gered kunnen worden met een paar duizend euro? Daar twijfel ik niet aan, dat is voor mij een feit, maar het moet haast wel een mening zijn. Een mening als een betekenis die je verbindt aan een feit, een gebeurtenis, een idee, een ervaring, een beeld, een gevoel.

Ik hecht aan sommige meningen, aan anderen niet, maar ik zou niet durven bepalen of een mening telt of niet. En volgens mij worden heel veel meningen überhaupt niet gehoord. Een mening kan ook iets zijn wat leeft in een mens zonder dat het geuit wordt. Hoe waardevol die mening ook zou zijn, ze komt niet naar het oppervlak. Voor verstandelijk gehandicapte mensen bijvoorbeeld zijn er geen politieke partijen. Ook niet voor mensen die zich door een lichamelijke handicap niet 'normaal' kunnen uiten. De mening van deze mensen wordt wellicht voor een deel 'vertegenwoordigd' door hulpverleners of andere mensen met liefdadige motieven. Maar als alle gehandicapten zich op een vaardige en bewuste manier konden uiten, zouden de stemmen van deze mensen waarschijnlijk vermenigvuldigd worden met duizenden. Dat alleen al maakt de politiek voor mij verdacht. We leven in een maatschappij waarin mensen die niet voor zichzelf op kunnen komen ondergeschikt zijn aan de mensen die dat wel kunnen. En dat vind ik erg.

Beloningen voor een uitgewerkte originele visie op het leven vind ik beperkend. Maar ik ga natuurlijk te diep op de kwestie in. Het moet wel leuk blijven.. En het zal wel ergens goed voor zijn, zo'n wedstrijd. Het zal interessant zijn, prikkelend, spannend, misschien heel inspirerend. Omdat ik er verder geen andere mening op na houdt over meningen dan deze: ik vind dat ieders mening telt en dat alle mensen in dit land, en in alle andere landen, recht hebben op vrede, vrijheid, een unieke mening en alle respect, heb ik verder niet veel te zeggen. Behalve dat het leven donders ingewikkeld is, dat veel verwarring, agressie en verdriet ontstaat door het veroordelen van elkanders' mening, dat wij een wijze liefdevolle basis missen in onze maatschappij, waarin het individu dat zijn mond op de goede manier open kan trekken behoorlijk veel bepaalt, en dat het kapitaalbejag de ellende van Europa is. Maar wie zit daar nu op te wachten? Dat weten wij toch allang.

Rest ons stil te staan bij wat wij vinden van de volle maan, een mooi gedicht, een schilderij, het lot van onze vriend de asielzoeker, een inheemse godsdienst en de soms schrijnend wanhopige uitlatingen op het internet. Maar het gaat natuurlijk om ons eigen leven, het contact met onze vrienden en geliefden. 'Wat vind jij nou van dat, wat gaat er in je om? Ik ben heel benieuwd wat jij daar nou van vindt. Het zal wel wat anders zijn dan wat ik vind!'

He mensen, laten we die paar duizend gulden aan een ziek iemand geven ofzo! Dat is toch helemaal niet zo gek?

Elske van Dalen,
Rotterdam